

תת"ע 12314/08/16 - מדינת ישראל נגד משה שלמה אשר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 12314-08-16 מדינת ישראל נ' משה שלמה אשר
לפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נבו

המאשימה

נגד

משה שלמה אשר

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 28.6.16, הודעת תשלום קנס בגין אי ציות לאור אדום ברמזור (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "לא נסעתי באור אדום וגם לא באור כתום. נסעתי באור ירוק. בדו"ח היא רשמה דברים שלא שאלה אותי. היא לא נתנה לי לכתוב ולהגיב".

ביום 26.2.17, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידה המתנדבת מרים ג'ריסי, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ואשתו, סיון אשר, עדת הגנה 1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 28.6.16, בסמוך לשעה 18:50, נהג הנאשם ברכב בגבעת שמואל, על הגשר המוביל לבני ברק, בצומת הרחובות מבצע קדש - בן גוריון ובהגיעו לצומת, נצפה על ידי העדה, כאשר אינו עוצר רכבו לפני קו העצירה או מעבר החציה, אף שהאור ברמזור בכיוון נסיעתו התחלף לאדום, ממשיך בנסיעה ופונה שמאלה, לכיוון בני ברק.

העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "נכנסתי לצומת בכתום, בירוק והיא עצרה אותי בכתום. לפי דעתי לא ראתה את הרמזור".

העדה ערכה, ב-ת/1, סקיצה של מקום האירוע.

העדה נחקרה והשיבה כי הבחינה תחילה באור ברמזור בכיוון נסיעת הנאשם, כשהוא מתחלף מירוק לכתום ואז לאדום ורק לאחר מכן, הביטה לעבר כיון נסיעת הנאשם והבחינה בו חוצה את קו העצירה, כך שאין ספק בליבה, כי הנאשם אכן חצה את קו העצירה, כשאור אדום דולק ברמזור בכיוון נסיעתו.

העדה נחקרה והשיבה כי עמדה על אי התנועה וראתה את הצומת בבירור.

העדה נחקרה והשיבה כי כתבה תחילה את דברי הנהג, מיד עם עצירתו.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך נכנס לצומת באור ירוק, שאולי התחלף לכתום, כאשר היה באמצע הצומת. הנאשם טען כי העדה עמדה על המדרכה, במקום ממנו לא יכלה להבחין ברמזור בכיוון נסיעתו וכן, טען כי העדה הורתה לו לעצור את הרכב, כיון שהיה האחרון בטור כלי הרכב.

הנאשם נחקר והשיב כי כאשר חצה את קו העצירה, האור שדלק בכיוון נסיעתו היה "או ירוק או ירוק מהבהב או כתום, אין לי מושג בבירור. אבל היציאה שלי הייתה בירוק מלא" - ראה עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 17-18. הנאשם לא ידע לומר על איזה רמזור הסתכל, בעת שחצה את קו העצירה.

הנאשם נחקר והשיב כי הבחין בעדה רק לאחר שסיים את הפניה בצומת והיא הייתה מימינו וכן, טען כי לא אמר את הדברים שהעדה רשמה מפיו בדו"ח.

עדת ההגנה, אשתו של הנאשם, העידה כי: "נסענו לכיוון צומת "קוקה קולה", עברנו בירוק ובאמצע הצומת נהיה כתום".

העדה נשאלה והשיבה כי אינה זוכרת איזה אור דלק ברמזור, כאשר רכבם היה על קו העצירה, אך שבה וטענה כי האור התחלף לכתום, כאשר היו במרכז הצומת.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדת התביעה תיעדה באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העדה ציינה מקום עמידתה, על גבי אי התנועה, ממנו היא מבחינה בירור ברמזור, האופן בו ביצעה את האכיפה - רק לאחר שהאור ברמזור בכיוון נסיעת הנאשם התחלף לאדום, הסיטה מבטה לעבר רכבו, שרטטה סקיצה של הצומת והרמזורים, שמרה על קשר עין רצוף עם הרכב עד לעצירתו ותיעדה תגובתו הראשונית של הנאשם.

2. עדותה של עדת התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

עמוד 2

3. גרסת ההגנה, דהיינו, הנאשם ואשתו, לא נתנה מענה ליסוד העבירה והוא, איזה אור דלק ברמזור, עת חצה רכב הנאשם את קו העצירה. הנאשם טען כי ייתכן והיה ירוק, או ירוק מהבהב, או כתום, כמפורט לעיל ואילו אשתו, לא זכרה כלל. בנסיבות אלה, לא השכיל הנאשם להציג גרסת הגנה ממשית, שיש בה כדי לסתור או אפילו להטיל ספק, בגרסת המאשימה.

4. אציין, כי אמינים עלי דברי עדת התביעה, לפיהם, תיעדה באופן מדויק את תגובתו הראשונית של הנאשם בדו"ח, העולים בקנה אחד גם עם גרסתו בבית המשפט וטענת הנאשם כי העדה רשמה דברים שלא אמר, מטילה דופי בנאשם עצמו וגורעת מאמינותו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ז, 26 מרץ 2017, במעמד הצדדים